

Kedves Ballagó Diákok!

Talán szorongás fog el benneteket, - vagy nem - ha arra gondoltok, hogy eljött a búcsúzás ideje. Búcsúzás az iskolától, egymástól, a tanároktól, diáktársaitoktól, mindazoktól, akikkel együtt voltatok, együtt éltetek, tanultatok és dolgoztatok az itt eltöltött 4, illetve 6 év alatt.

Próbáljátok az elválás jó oldalát is szem előtt tartani: a legizgalmasabb mind közül, hogy nem kell többet szilenciumra járnotok, hallgatni a hangosbemondót és minden ki- és bejárásnál a személyazonosságotokat igazolni. Vár rátok a nagybetűs élet. Olyan úton indulhattok el, amit szerettek – hiszen ti választottátok.

Azt gondolom, hogy a középiskolai éveitekre nagyon szívesen fogtok visszaemlékezni, még akkor is, ha ezt ebben a pillanatban nem így érzitek. Ti abból a szempontból még inkább szerencsések vagytok, hogy megadatott nektek a koleszos diákok élete, amit bárhogy is nézünk megsokszorozza az élmények számát. Számptalan jó és rossz tapasztalatot szerezhettetek az elmúlt évek során, de biztos vagyok benne, hogy ezek mind segítettek nektek jobban felnőtté és önállóvá válni, és ezeket majd az életben is hasznosíthatjátok.

Itt az Internátusban sok programban vehettetek részt. Koleszos kirándulások által különböző helyeket fedezhettetek fel, irodalmi teaházak során művelődhattetek, együtt várhattátok télen a Mikulást, ötletes jelmezekbe öltözve farsangolhattatok, és még sorolhatnám.

De a legjobb és leghasznosabb időtöltésnek a napi három szilencium bizonyult, amit ha bemondtak a hangosba, mindenki lelkesen rohant a tanulójába, hogy hozzáláthasson a tanuláshoz. Viszont ez nem mindenkinek így működött, mert ha az ember jó tanuló volt, akkor az első szilót akár mással is tölthette tanulás helyett.

Év elején és év végén együtt örülhattünk a hosszúkimenőknek, amiket mindig izgatottan vártunk és olykor még kevésnek is tűnt az a két óra, amit szabadon eltölthettetek barátaitok társaságában. Ezalatt az idő alatt sok olyan barátság alakult ki köztetek, ami talán egy egész életre szól.

Idén végre ti lettetek a végzősök és eljött az ideje annak, hogy ti fogadjátok a gólyákat. Azt hiszem eleget tettetek a kötelezettségeiteknek és vicces feladatokat találtatok ki nekik, így beavatva őket a gimnáziumi éveikbe. Egész évben példaként nézhetek rátok, ahogyan dolgoztok azért, hogy a kitűzött céljaitokat elérjétek.

Sokan közületek kiváló eredményekkel büszkélkedhetnek, ami a kitartó munkátok eredménye.

Hamarosan itt az érettségi, amire a kezdetektől készültök. Kívánjuk nektek, hogy mindannyian ériétek el a tervezett eredményeket és azt, hogy be tudjatok jutni oda, ahová a legjobban szeretnétek.

Nem is gondoltátok volna, hogy ilyen hamar eljön a ballagás ideje és ti lesztek azok, akiktől elbúcsúzunk. Emlékezzetek vissza erre a helyre szeretettel, és ha itt jártok nézettek be hozzánk, osszátok meg tapasztalataitokat, mert mindig szívesen fogadunk majd benneteket.

Végezetül egy Juhász Gyula idézettel szeretnék titeket utatokra engedni:

"Lehet, hogy gyenge még a hangunk
Lehet, hogy léptünk még bizonytalan,
De indulunk, a szépet, jót akarjuk,
Érezzük, hogy hitünknek szárnya van."